

סינסיפה

רחוק מאוד מכאן, בקצת השמיים, היה כוכב לכטן קרי סורסיפה. השמש שלו הייתה מרובעת והכוכבים (בניגוד לאלה שלנו) היו ורודים. לא הייתה לו צורת כדורים, כמו שלנו, אלא הייתה שטוחה כמו מטבח, עם חור במרכז. מצד אחד היו עליו ילדים ופיות, מצד שני מכשפות, עם ראשיהן כלפי מטה.

מכשפות ופיות הן שונות מאוד כאשר הן גדולות, אך כשהן קטנות אפשר לבלבל ביניהן הילדים הם כה קטנים!
יום אחד שתי בנות קטנות השתעמו. אחת שמה היה ראדקנה, השנייה יולי. הן החליטו לשחק ביחד. המשחק נקרא "קופסת גפרורים".
וכך מתנהל המשחק:
אחד הבנות עשתה קטנה מאוד. השנייה, שנשארת גדולה, סוגרת אותה בקופסת גפרורים. מטרת המשחק הוא לצאת מהקופסה. זה אפשרי אם בקופסה מוצאים גפרור אחד. אם אין גפרור, לא ניתן לפתח את הקופסה.

אמרה ראדקנה "אנו חייבות לספר את הגפרורים!" ווולי הוסיףה "כשלא ישארו יותר, נפסיק את המשחק".

וולי התילה. היא נעשתה קטנה בקופסה וראדקנה שמה אותה בעדינות בקופסה ושםה על הארץ. מיד התילה לספר "אחד, שניים, שלוש!" והופ! וולי הופיעה. הקופסה אפילו לא נפתחה!

איזה קסם!
וולי התעופפה על קבוצת כוכבים קטנה, ובידה החזקה שרביט קסמים. היא ירדה לאט לאדמה ונעשתה גדולה, והשרביט הפך לגפרור פשוט, כפי שהיא באמת. הוא נדלק ונעלם.

עכשו הגיע תורה של ראדקנה. גם היא נעשתה קטנה מאד ווילי סגרה אותה בקופסת הגפרורים. "אחת, שתיים, שלוש" הקופסה נפתחה וראדקנה הופיעה רוכבת על מטאטא של מכשפות, כמו על סוד. היא ירדה לארץ, והגפרור נדלק ונעלם. ראדקנה נעשתה שוב גדולה.

ראדקנה ווילי צחקו מנהת והמשיכו לשחק.

הכל התנהל כשרה. ראדקנה ווילי היו הרי רק שתי בנות חמודות ששיחקו וצחקו. הן שכחו שהמשחק עלול להיות מסוכן. היה צריך בהחלט לספר את הגפרורים ולהפסיק לשחק כאשר לא נשאר אף אחד.

הזמן עבר מהר. אבל היה ממשו מוזר.
ראדקנה גדלה מהר יותר מאשר יוני.
צריך לדעת של כוכב סורסיפה
המכשפות גדולות מהר יותר מאשר
הפיות.

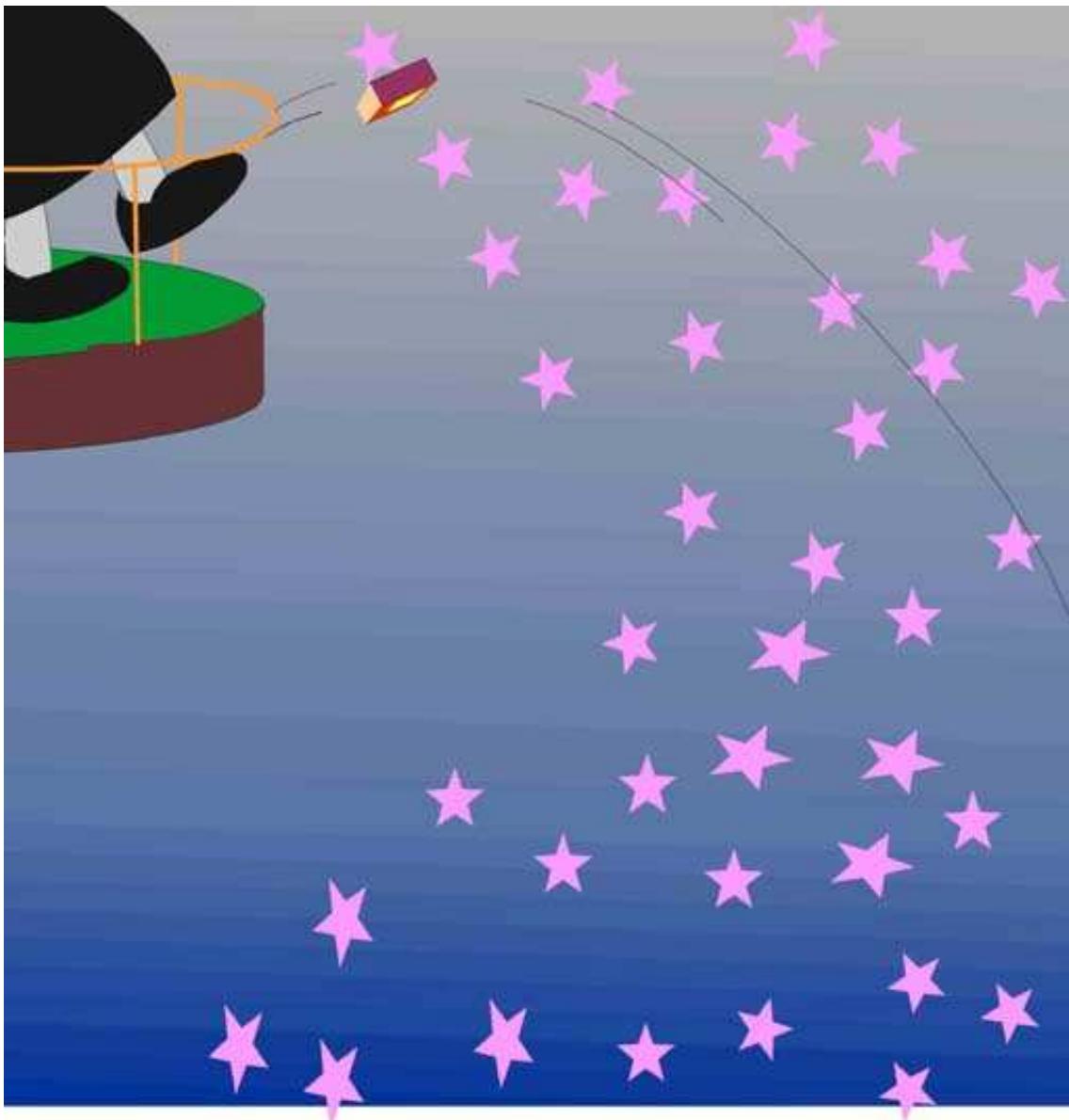
איזה אסון! ראדקנה הייתה למשה
מכשפה רעה שרצה לקלוא את يولִ
בקופסה!

הגיע תורה של ראדקנה. היא נעשתה
שוב קטנה ווילי סגרה אותה בקופסה.
אר בפנים היו רק עוד שני גפרורים.
ראדקנה החליטה לרכיב על שתיהן יחד.
כך לילוי לא יישאר גפרור והוא תהיה
סגורה בתוך הקופסה! אכן היא יצאה
מקופסת הגפרורים רכובה על מטאטא
עבה, כפול. היא הייתה מרוצה מכך.
ירדה לארץ ושני הגפרורים נדלקו
ונעלמו.

יoli לא הרגישה בכלום. היא חשבה שעדין נשאר עוד גפרור אחד בקופסה. ללא היסוס היא עשתה קטנה. רודקנה תפסה אותה בכוח בידיה וזרקה לתוכה הקופסה. יoli אבדה את הכרתה. נשמע צחוק רשע של המכשפה, כשהיא סוגרת את הקופסה.

ראדקנה ניגשה עכשו לדוף כוכב
סורסיפיה ובעטה בקופסת הגפרורים. זו
נפלה לתהום. היא נראית קטנה יותר
יויתר עד שבסוף לא ניתן היה לראות
אותה כלל.

עכשו ראנקנה קיבלה דמות אמיתית של
מכשפה. אבל היא, הרשעת, לא יכולה
להישאר יותר בין הפיות והילדים. כשירד
לילה היא נשאהה דרך החור שבכוכב
ועם ראש למטה ירדה אל המכשפות
האחרות.

יולי נפלה זמן רב. הייקום הררי גדול כל כך! אבל בתוך הקופסה שלה היה לה זמן להפוך לפיה נחדרת ובעלת עצמה. ובוקר אחד קופסת הגפרורים התקרבה לכדור הארץ. מה יכול היה לקרות? יולי בתוך הקופסה לא ראתה כלום. היא ישנה כאשר הקופסה שלה נתקלה בדבר מה. יולי התעודה. מוזר! הקופסה התנדנדה והתגלגה. פעם היא עמדה על הראש ופעם על רגליה. נראה שהוא גלגל את הקופסה.

פתחות קופסת הגפרורים נפתחה. يول ראתה מעליה זוג עיניים גדולות של ילדה, מלאות דמעות, שהביטו עליה בסקרנות. היא שאלה מיד "מדוע את בוכה?"
והילדה ענתה "אני ילדה קטנה וعزובה. אבל איש לא רוצה לשחק איתי. אין לי לאן ללכת. כולם עזבו. אינני יודעת האם אמא ואבא עדין אוהבים אותי" והתחללה להתנפח.

יoli, עדין קטנה לגמרי, יצאה מהקופסה והפכה לאישה גדולה ויפה. הילדה הפסיקת לבכות ורק הביטה עליה בפה פעור.

יoli שאלת "air קוראים לר?"
"שמי מנון" ענתה הקטנה והוסיפה "ומי את? את מלאך?"
לא אמרה yoli "אני פייה. אמרתי מה היא המשאלת הגדולה ביותר שלר?"
מנון חייכה וענתה "לעוף כמו ציפור".

במגע אחד של השרביט הָן הפכו לשתי ציפורים לבנות, נחדרות, ותרומותו גבוה, גבוה לשמיים.
מנון שכחה את צורה והתחליה במסע נפלא.